7 AN tALT

7.1 Aidiacht a cháilíonn an t-ainmfhocal is ea an t-alt. Níl ach alt amháin sa Ghaeilge, an t-alt cinnte. Is mar seo a dhíochlaontar é.

tuiseal	uatha		ioIra (an dá inscne)
	firinscneach	baini nsc neach	
ainmneach	an	an	na
tabharthach	an	an	na
ginideach	an	na	na
gairmeach			

- 7.2 Déantar cumaisc den alt agus focail áirithe: cén (< cé an); den (< de an); don (< do an); faoin (< faoi an); ón (< ó an); san (< i an) roimh ghuta nó roimh fh + guta; sa (< i an) i ngach cás eile; sna (< i na): cén fear? den traein; don gharsún; faoin uisce; ón sagart; san aer; san fhocal; sa phóca; sa fhliuchras; sna báid.</p>
- 7.3 Roimh a ainmfhocal agus cibé focail eile atá ag cáiliú an ainmfhocail a chuirtear an t-alt de ghnáth: an post; an tríú duine; an uile áit; fear an tí; Sliabh na mBan.
- 7.4 Go hiondúil is ionann uimhir, inscne agus tuiseal don alt agus dá ainmfhocal: an fear; hata an fhir; na fir; hataí na bhfear; feicim an bhean; gúna na mná; ar na mná; gúnaí na mban; fás na haon oíche; an dá chapall; an fiche bó; hata an dara bean; teach na chéad mhná.

Ach má luíonn trí, ceithre, ... naoi, deich idir an t-alt agus a ainmfhocal, úsáidtear iolra an ailt, cibé uimhir atá ag a ainmfhocal mura céad, míle, milliún é: na trí bhó; na cúig rothar déag. Ach an trí chéad teach; an seacht gcéad fear; an ceithre mhíle dhéag gunna; an naoi milliún déag is fiche punt.

Feidhmeanna an Ailt

- 7.5 Is é príomhfheidhm atá ag an alt ainmfhocal a dhéanamh cinnte a bheadh éiginnte gan é: tháinig an Brianach; sa samhradh; go dtí an Cháisc; bhí an Domhnach fliuch; an Seán Ó Murchú atá i Sasana.
- Úsáidtear an t-alt i logainmneacha
 leis na hilchríocha (ach amháin Meiriceá): an Eoraip; an Astráil

	🛘 le tíortha seanbhunaithe: an Bhreatain Mhór; an tSín; an Spáinn
	🛘 le roinnt bailte móra agus sráidbhailte: an Róimh; an Ómaigh; na Cealla Beaga
	🛘 roimh Mumhain (ach amháin ar lorg Cúige): sin an Mhumhain; sa Mhumhain;
Craobi	h na Mumhan; ach Cúige Mumhan.
	🛘 le roinnt sléibhte: an Mhucais; an Mhangarta
	☐ le beagnach gach abhainn: an Danóib; an Life
	🛘 le farraigí áirithe: an Mheánmhuir; an tAigé an Atlantach.
7.7	Ní gnách an t-alt i logainmneacha sna cásanna seo
	🛘 le Sasana, ná le roinnt tíortha eile: Paragua, Iamáice
	🛘 le formhór na bhfarraigí is na lochanna: Muir nIocht; Muir Meann; Loch nEathach
	🛘 roimh Éire, Albain, Gaillimh ach amháin sa ghinideach: bhuaigh Gaillimh; i
nGailli	imh; Contae na Gaillimhe
	Fágtar an t-alt ar lár roimh Éireann i dteidil reachtúla áirithe; Dáil (Seanad, Raidió Teilifis, Iarnród, Tuaisceart)
	agus i seanleaganacha: <i>oileán i athghl as Éireann feara Éireann ná a mná.</i> Ní hionann an bhrí a bhaintear as an olaitiúil <i>Tuaisceart Éireann</i> agus as an ngnáthabairt <i>tuaisceart na hÉireann</i> .
7.8	Úsáidtear an t-alt roimh ainm teibí agus roinnt ainmfhocal eile más le brí fhorleathan
	tear iad: tá an radharc go holc aige; togha na sláinte; saol an duine; gairm an
	t, an caidreamh idir an tionscal agus an ollscoil.
	úsáidtear é
	☐ i leaganacha mar cad is uaisleacht ann? cad é an ní meisce ? is é [an] deireadh é
	🛘 i natháin áirithe: ní thagann ciall roimh aois; tosach sláinte codladh
	nuair nach bhfuil brí fhorleathan leis an ainmfhocal: bhí fearg (eagla, etc.) orm.
7.9	Úsáidtear an t-alt idir cé, cad é agus ainmfhocal de ghnáth: cén fear; cad é an rud é
	na fir iad sin?
7.10	Úsáidtear an t-alt nuair atá aidiacht thaispeántach ag cáiliú an ainmfhocail: an fear
sin; an	leabhar seo; ciall na mná úd. Ach ní hiondúil é a úsáid
	🛘 sa ghairmeach: a fhir úd thall! a bhean sin! a ghiolla seo! [Níl aon ghairmeach ag
an alt]	
	🛘 más ainm duine áirithe an t-ainmfhocal: le Pádraig seo againne; Cáit Ní Bhriain úd
	☐ má cháilíonn ainm duine an t-ainmfhocal: bríste seo Chiaráin; scéal úd Liam.
7.11	Úsáidtear an t-alt ag tagairt don ráta in abairtí áirithe: dhíol sé ar phunt an ceann iad;
réal an	t-unsa; deich bpunt an duine; uair sa bhliain; an tÚll Órga (capall) a rug – céad ar
an gce	ann.

7.12 Úsáidtear an t-alt roimh theidil daoine, cibé acu onórach nó tarcaisneach iad: an Dochtúir Ó Sé; an tAthair Mac Néill; Peadar Ó Doimín, an file; teacht an Spioraid Naoimh, an Sólásaí; Dia an Mac; Diarmaid Mac Murchú, an cladhaire.

Ach fágtar ar lár é má tá ainm pearsanta go díreach roimh an teideal: Oisín file; Tadhg gabha; Cormac báille.

Is minic ar lár é go díreach ar lorg sloinnte: *Tomás Breatnach*, file; agus trí aithris air sin, Críost Rí; Parthalán Ó hEachthaim, Taoiseach; Micheál Ó Máirtín, Aire Oideachais agus Eolaíochta.

7.13 Úsáidtear an t-alt ar lorg aidiachta faisnéisí in ainmní abairte aicme mar: is breá an lá é; b'aoibhinn an aimsir í; is beag an rud is buaine ná an duine.

Ach más aidiacht éiginnte an fhaisnéis ní bhíonn an t-alt ar a lorg: is beag rud a fuair sé.

7.14 Úsáidtear an t-alt freisin sna cásanna seo a leanas

le tobainne, iontas, scanradh a léiriú: chuala sí an scairt taobh thiar di; chonaic sé an duine cúpla slat roimhe.

☐ roimh an aidiacht uile mura bhfuil gach roimhe: an uile lá (dhuine); ach gach uile dhuine.

Is forainm uile in sin uile.

□ roimh iliomad, iomad, iomarca, oiread, uafás, sluaite, céadta, mílte i bhfrásaí mar an iomad (iomarca, oiread, t-uafás) daoine; na sluaite ban; na céadta (mílte) páiste (duine, fáilte).

□ roimh roinnt frásaí a bhfuil cruth na cinnteachta orthu ach a mbeadh a mbrí éiginnte (9.22) gan an t-alt: an Choróin Mhuire; an Leabhar Eoin; an Pota Pádraig; an Dord Fiann; an Tadhg an dá thaobh is mó in Éirinn; is mór an trua Muire é; nach é an grá Dia é? nuair a bhí an uair an chloig istigh.

 in ionad na haidiachta sealbhaí: scoiltfidh mé an cloigeann aige; briseann sé an croí ionam.

le hainmneacha teangacha nuair atá a mbrí forleathan: is í an Ghaeilge teanga ár sinsear; tháinig an Béarla isteach; bhí an Ghearmáinis go maith aige.

Ligtear an t-alt ar lár mura bhfuil an bhrí forleathan: abair i mBéarla é; cuireadh Fraincis ar an mBíobla; tá Gréigis aige; leabhar Spáinnise.

☐ roimh ainmneacha na laethanta, na míonna, na séasúr, agus féilte áirithe: an Luan; deireadh na Bealtaine; is fearr liom an samhradh; timpeall na Cásca. Ach féach 7.15.

☐ le tinnis áirithe: an bhruitíneach; an triuch; an déideadh; an bholgach; na creatha.

le breis nirt a thabhairt don ainmfhocal: is tú a fuair an crá croí; is aige a bhí an chiall.

□ le cúpla ainm pearsanta; Calbhach, Dualtach, Feardorcha, Laoiseach: tá an Dualtach pósta ar dheirfiúr an Fhirdhorcha; (sloinne) Mac an Chalbhaigh; bean an Laoisigh.

7.15 Is iondúil nach n-úsáidtear an t-alt le hainm cinnte

má tá ginideach cinnte faoi réir aige: fear an tí; glór mo mháthar; barr gach crainn;
 obair Sheáin.

□ i bhfrásaí dobhriathartha áirithe: tá sé anseo ó mhaidin; bhí sé amuigh ó oíche; fan go tráthnóna (Samhain, Luan); faoi Bhealtaine; um Nollaig; lán go béal; Dé Luain (Máirt, etc.).

7.16 Is féidir an t-alt a ligean ar lár in abairtí copaileacha den sórt seo a leanas ina bhfuil clásal ag cáiliú an ainmfhocail:

Is í aidhm atá ag Studia Hibernica...

Is í bean (an bhean) í is éagsúla dár bhuail umam riamh.

Is é [an] rud a rinne sé an bhó a bhleán.

Is é [an] rud a bhí sé ina chodladh.